

Có biết bao nhiêu chợ đã dùng, vậy mà bạn viết trong tác phẩm của bạn 2 chữ “bác xúc” khiến tôi cũng muốn “bác xúc” theo.

Ông Phan Tôn Công nói dối và rằng ông đã kiếm thêm được job thứ hai, làm ca đêm ở môi trường được hỏi nên tạm thời không chung chăn chung gối được, nhưng chờ bao lâu bà vợ biết rõ cái job thứ mấy của chồng là đi ngủ với vợ hai, bà bèn đi thưa. Quan tòa ra lệnh cho Công ngủ với vợ cũ, Công không được ngủ với vợ hai. Công thi hành án lệnh, nhưng bà vợ cũ lại đi kiện, vì chồng không thi hành đúng. Quan tòa tức giận đập bàn la bới cáo rằng sao dám coi thường pháp luật, cho nên gia tăng hình phạt, không cho Công ngủ với vợ nào nữa mà còn bắt làm “công nhân”, tức nhốt rác ven xa lộ suốt tháng. Công kêu oan, trình lên quan bạn án đánh máy, có chữ ký của quan và đóng mộc đảng hoàng, bạn án ghi rằng:

“Ngủ với vợ cũ không được, ngủ với vợ hai”.

Thức ra ai cũng hiểu ý quan tòa, nhưng thế kỷ tòa đã ăn hỏi rồi của Phan Công, xê dịch cái chợ phố y (,) đi mất lý do chuyển sai đi mất dăm, đúng hơn là đổ lỗi án lệnh. Bút sa ông tòa hết cái, Công cũng án ngủ với vợ hai.

Chuyện khác, có chợ Tí ng biết mình sắp chết nên gọi vợ chồng đưa cháu nội đến nhàn di chúc và căn dặn đưa cháu dâu rằng phải có nhiều con thì vợ chồng cháu mới vui vẻ hạnh phúc, chớ như ông nội chỉ có 1 con nên buồn lắm. Thế ng cháu nội nháy mắt với luật sư viết di chúc, nên di chúc viết như sau:

“Gia đình cháu phải có nhiều con và, chồng cháu mới vui vẻ hạnh phúc”.

Tí đó m i khi v ch ng l c đ c v chuy n c m v i ph thì th ng cháu l i mang di chúc c a ông n i ra đ n ch ng. H n than v i v r ng “m t l m”, nh ng vì ch hi u mà ph i vâng l i ông n i mà thôi.

Chuy n khác n a, cô em v đi th a th ng anh r Odam v cái t t hay s mó, quan tòa phán “S mó v , c m s mó em v”. Th ng th ký tòa m cò trên computer sai v trí và thêm cái d u ph y:

“S mó v , c m, s mó em v”.

Trăm t i r c r i cũng ch vì cái d u ph y (,) đ ng l n ch . Đó là chuy n c a các ông có đ u óc k th phân chia ngôi th , ch còn tôi không thì bao gi phân chia giai c p, s ng ph i cho công b ng, v c , v hai, v ba, 3 v đ u là v c . Chuy n tôi mu n nói hôm nay là mong các v cao tay ch đ n cho bi t cách dùng đúng ch nh ng cái d u ph y (,), đ u ch m ph y (;), đ u ch m (.), đ u 2 ch m (:), đ u 3 ch m (...), đ u g ch n i (-), đ u ch m than (!), đ u ch m h i (?), đ u ngo c đ n (), đ u ngo c kép (“..”), đ u ch m vân vân (v.v..) v.v.. trong các bài vi t

Ngày x a có nh ng ông th cò chuyên môn s a l i chính t cho các t báo, ngày nay nghe nói có cái máy s a l i chính t , sau khi vi t bài xong, ch c n m m t cái là m i sai sót đ u đ c đ i u ch nh, ông nào “dê” không đúng ch là máy s a l ng ngay. Đó là chuy n c a các nhà văn nhà báo chuyên nghi p, còn nhà báo cô, t c là báo h i cô v nh tôi, ă xong không giúp v r a chén mà ng i hí hoáy vi t, vi t xong r i xóa thì th t là phi n toái v m y cái l i chính t này.

Không bi t có sách văn ph m Vi t Nam nào d y v vi c dùng các d u k trên hay không, nên tôi đem chuy n r c r i đi h i ông V n V u, chuyên viên tài chánh thì ông b o M Vi t khác nhau, coi ch ng mang h a v i cái d u ph y, đ u ch m khi vi t chi phi u. H i nhà văn nhà th lăo thành Hoài Ph m thì ông b o vi c dùng nh ng d u k trên r t đ nh ng cũng r t khó, dùng sai đ n đ n câu văn “quê”, mà vi t văn quê là thi u tôn tr ng đ c gi , dù n i dung có hay. Ông khuyên tôi ch nên dùng d u ph y, đ u ch m, ch m h i, ch m than cho nh ng bài báo, câu chuy n bình th ng là đ c r i.

Ông là nhà văn, nói thì đ , còn nh ng ng i chuyên môn bóp cò, nay g y súng r i, mu n gõ vài trang k l i chuy n cây súng g y, cây súng b t khi n đ ng thì th t là ...v t v quá!

__ “Đã bởo rồi càng đến giờ càng dễ hiểu, bày đặt chi nhẽ cái gì ch nè (-), nhẽ cái 3 ch m (...). Dụ 3 ch m là dụ b l ng, t c là khi mu n nói m t đ u gì đó nhẽ khó nói thì bèn ch m ch m (...) ra v ng p ng ng, b l ng đ ng i đ c t tìm hi u. Thí dụ câu sau đây “Em xinh quá, anh mu n ...”. Ba cái ch m là l p l ng nhẽ ng ý mu n làm quen, mu n c m tay, mu n hôn má em v.v.. em cho di u nào anh nh n đ u đó, không than phí n.

Ngoài nhẽ cái dụ ng t câu không đáng yêu chút nào, ng i mi n Nam tôi c n g p r c r i v d u h i và d u ngã, nói thì đúng, nhẽ khi vi t thì l n từng phèo, ch “h i” thì vi t thành “hỏi”, ch “ngã” thì vi t thành “ng”, mà “ngã, ng” thì ý nghĩa khác nhau. Tôi có đ c m t bài vi t h ng đ n v nhẽ quy t c, lu t l dùng dụ “h i, ngã” mà c nh đi vào bát quái tr n đ . Thôi, ch u thua, c g ng đ c ph n nào hay ph n n y, ph n còn l i nh m y ông g c mi n B c s a dùm.

Nhẽ còn m t nguyên nhân đ n đ n l n dụ “h i ngã” mà b t c ai, không k B c Trung Nam, dụ m c ph i là khi “m cò” trên computer. Hai ngón tay tr to b ng qu chu i m n, còn hai s 3 và 4 t ng tr ng cho hai dụ “h i ngã” n m trên ô vuông nhò n m sát nhau, gi ng nhau nh hai ch em sinh đôi, nên m y anh g l n cũng là bình th ng, ch c n chú ý m t tí là có th tránh đ c.

H i v i ngã đã m t r i l i còn thêm r c r i c a 2 ch C và t n a! Trong m t l n ng i đánh t s c v i m y bà b n hàng xóm, b c bài lên không có đôi mà cũng ch ng kh p, toàn là c c-c ch, đ t đ u t ng, xe ng a có r i nhẽ hai chàng pháo gác hai bên, đánh ch ng nào m i “xên” đây? Tôi chán n n toan v ùi ng i ng i bên c nh mà than “rất (rác) quá” nhẽ th y v , cô B c K nho nh đang dòm ch ng tôi đành bèn than v i nàng r ng:

__ Em i, “rác” hay là “rất”, là c hay là t?

__ Rõ n m, anh h i th t hay đùa đây? Mu n “rác” (c) thì đi đ cho em thùng rác, còn mu n “rất” (t) thì vào đây em c o gió r i xoa d u cho là bi t th nào là “rất” ngay.

Nghe nói thì bi t v y ch v n c l n gi a c và t, “c t” và “c c”. Mu n di n t th i ti t kh c nghi t, l nh nh c t hay nh c c đây? G p chàng g c sông H ng núi Ng nh chàng S-S o

mà than “trở lại như nhữn cắ” thì cũng đợ bợ hiợ uợ mợ đợ y. Vì cợ nợ xợ sang viợ cợ kia, cái viợ cợ “g” thợ nào cho đúng lúc đúng chợ cũng vợ tợ vợ lợ mợ. Đợ cợ cuợ nợ “Can Trợợ ng Trong Chiợ nợ Bợ i”, tác giợ viợ tợ:

“Khi tợ ng thợ ng Dợợ ng Văn Minh ra lợ nhợ buôn súng..”.

Tôi lợ i phợ i hợ i cô vợ nhợ nhợ gợ cợ rau rợ ng buôn có gợ hay không gợ? Nàng bợn đợ mợ tợ đợợ ng giợ i thích:

_ Buồn (không gợ) là buồn bán, là đợ mua, “buồn súng” là đợ mua súng, ông DVM tuyên bợ đợ u hàng thì bợ tợ quân đợ buôn súng đợ làm gợ? ợ ng ta ra lợ nhợ cho quân đợ i bợ súng xuợ ng, vợ tợ súng đợ, tợ cợ buồng (có gợ) súng xuợ ng. Thợi, anh làm ợ nợ buồng em ra, đợ em còn đợ buôn, đợ ng có mợợ nợ cợ rợ i nợ mợ tay em mợi.

_ Thợ thì làm cách nào đợ biợ tợ “dê” (gợ) sao cho đúng lúc, đúng chợ?

_ Phợ i đợ ý dợm chợ ng đợ i tợợ ng có muợ nợ dê hay không, anh mà “dê” lợ nợ xợ nợ là em cợ tợ. “Dê” không đúng chợ là có ngày mang hợ a.

Dù nàng có đợ đợ a cợ tợ, nhợ ng biợ tợ làm sao tránh đợợ cợ, “gợ” không đúng chợ là cái tợ tợ đợ thợợ ng cợ a chúng tợi. Tóm lợ i nhợ ng lợ nợ nợ vợ đợ u hợ i, ngă, vợ cợ hay tợ, gợ hay không gợ là chuyợ nợ bợ tợ khợ kháng, ráng sợ a đợợ cợ chợ ng nào hay chợ ng nợ y, xin đợ cợ giợ thông cợ mợ cho anh em niợ mợ Nam chúng tợi, nhợ tợ là khi chúng tợi mợ i tợ pợ tợ nhợ viợ tợ đợ ghi lợ i nhợ ng kợ niợ mợ “đợ nợ vợ cũ, chiợ nợ trợợ ng xợ a” sau khi đã hoàn tợ tợ mợ i công viợ cợ nợ i trợ. Vì cợ nợ i trợ là viợ cợ cợ a đàn bà nhợ đợ chợ, nợ u cợ mợ, quét nhà, rợ a bát, lau chùi v.v.. ợ a thì không còn sợ cợ đợ làm viợ cợ “đàn ông” thì lo viợ cợ nợ i trợ có sao đợu, cũng là yêu vợ cợ đợ y mà.

Hợ tợ chuyợ nợ rợ cợ rợ i vì mợ y cái dợ u nhợ bợ ng móng tay, nay tợi quay qua hợ i chuyợ nợ viợ tợ hoa. Nợ u đợ cợ các bài viợ tợ trên các tợ pợ chí, đợ cợ san, lợ ng san, tợ pợ san v.v.. thì chúng ta sợ hoa mợ tợ lên vì các chợ viợ tợ hoa, nhợ tợ là các bài viợ tợ có dính dáng đợ nợ quân đợ i, tợi không biợ tợ phợ i viợ tợ làm sao cho đúng nên tìm thợ y hợ i. Thợ y HVP, tợ cợ danh Ph-Phét, mợ tợ nhà văn nợ i tợợ ng viợ tợ hay, hay viợ tợ vợ các đợ tài nhợ kho đợ nợ, bãi mợn, TNT, C4 v.v...

_Thưa thầy, 2 cách viết tên sau đây thì cái nào đúng, thí dụ: Huân Văn Phú và Huân văn Phú.

_Phải viết hoa tất cả họ, tên đệm, tên, dù tên đó dài hay ngắn, thí dụ ngắn như ông Võ Kinh, dài như cô Công Tôn Nữ Thị Kim Chi, trung bình như Nguyễn Khoa Nam, Phạm Văn Phú, Huân Văn Phú v.v.. Đa số các cơ ngày xưa thường dùng tên đệm “văn” cho nam, ý chỉ viết cả họ cả hành và “th” cho nữ, th còn có nghĩa là ch, là n ào, không biết các cơ nghĩ sao mà lại trình nam khinh nữ như vậy? Vì có sự hiểu lầm đó là danh từ chung nên không viết hoa chữ đệm “văn” và “th”, dĩ nhiên đó không đúng. Nguyễn Khoa Nam, chữ “Khoa” là tên đệm, viết hoa thì tại sao lại viết Phạm văn Phú? Văn cũng là tên đệm vậy. Tóm lại, tên người là viết hoa tất cả

_Thưa còn Công Thị, Công th hay Công Thị? Hồ Lào, Hồ lào hay hồ Lào? Quảng Tr hay Quảng tr?

_Rõ là bạn bỏ tu học nhà người mẹ rồi. Ngay từ tu học, văn phạm đã dạy chúng ta phải viết hoa những danh từ riêng, không viết hoa những danh từ chung, cứ theo nguyên tắc này mà đi thì không bỏ được đâu. Công Thị là danh từ riêng, tên riêng một thành phố, Hồ Lào là tên riêng một địa danh, chữ th giữ chỗ có một tên Công Thị thôi, vậy thì phải viết hoa cả hai chữ Công và Thị, ai viết Công th, Công Thị là không đúng. Hồ Lào, chữ không phải Hồ lào, từ h n n a là viết “hồ Lào”. Cũng thế, phải viết hoa cả 2 chữ Quảng Tr.

_Thưa còn câu này: “Tôi sinh ở Tỉnh Miền Tho, Quận Cai Lậy” thì thế nào?

_Những danh từ chỉ xóm, làng, xã, quận, huyện, tỉnh, thành phố, thị trấn v.v.. đều là những danh từ chung, văn phạm đã dạy thì không viết hoa, trừ khi nó có ở đầu câu. Vì vậy nên viết là tỉnh Miền Tho, quận Cai Lậy.

Tôi ghi lại đó bạn văn sau đây để xin thầy giúp thích và những chỗ gì cần chỉnh nên viết hoa hay không?

“Rí h u c Xã Khoai Hà, Qu n Th Th a, tr c ch v t nh Phong Dinh, ngh qua đêm th tr n Cái Răng. Hôm sau t Phi Tr ng Trà Nóc đ c tr c thẳng v n vào vùng chí n tr n. T đó ti u đoàn 2 đ c S Đoàn 21 b binh s d ng t n tình..”.

Nh đã nói ph n trên thì nh ng ch xã, qu n, t nh, th tr n, phi tr ng đ u là danh t chung, không c n vi t hoa. Trong đo n văn trên, tác gi đã không d a vào lu t, mà vi t tùy h ng “hoa và không hoa”, cùng là danh t chung thì vi t Xã Khoai Hà, Qu n Th Th a, nh ng l i t nh Phong Dinh.

Còn câu vi t “ti u đoàn 2 đ c S Đoàn 21 b binh” có nh ng đi m nào c n l u ý?

Không vi t hoa danh t “ti u đoàn” mà l i vi t hoa danh t “S Đoàn” là sai r i, là không công b ng, là “nh t bên tr ng nh t bên khinh”. Nh ng con s 2 và 21 là danh x ng đ n v , xác đ nh đây là danh t riêng, vì v y ph i vi t hoa là “Ti u Đoàn 2 đ c S Đoàn 21 B Binh ..”.

Tóm l i các danh x ng đ n v nh ti u đ i, trung đ i, ti u đoàn, s đoàn, quân đoàn v.v.. đ u là danh t chung, không c n vi t hoa, nh ng khi có danh t riêng đi theo sau thì nhóm danh t này là danh t này nên vi t hoa cho đ p lòng . Chúng ta th ng gặp nh ng câu nh sau:

“ M t ti u đ i làm ti n đ n cho Ti u Đoàn”

Ti u đ i, ti u đoàn, trung đoàn, dù l n nh khác nhau nh ng ch là danh x ng chung cho m t đ n v quân đ i nên vi t th ng, lý do gì không vi t hoa đ n v nh (ti u đ i) mà l i vi t hoa đ n v l n (Ti u Đoàn).

Đó là đ n v , còn v con ng i thì sao? Cùng nhau đ c câu này:

“Tôi th y m t h sĩ làm tài x cho Đ i T ng”.

Trong câu trên, h³ sĩ hay đ³ i t³ ng đ³ u là danh t³ chung, ph³ i đ³ c đ³ i x³ công b³ ng nh³ nhau, không có chuy³ n coi th³ ng h³ sĩ mà n³ nh Đ³ i T³ ng đ³ c. Nh³ ng n³ u h³ sĩ có tên là Bé, đ³ i t³ ng có tên là L³ n thì câu trên nên vi³ t cho đúng đ³ vui v³ đôi bên là:

“Tôi th³ y H³ Sĩ Bé làm tài x³ cho Đ³ i T³ ng L³ n”.

Ngoài ra chúng ta cũng nên đ³ ý đ³ n m³ t s³ danh t³ c³ n vi³ t hoa nh³ ngày, tháng, ph³ ng h³ ng, mùa. Thí d³ nh³ th³ Hai, tháng Ba, Đông, Tây, Nam, B³ c, Xuân, H³ Thu, Đông.

Nh³ ng cái r³ c r³ i v³ l³ i chính t³ trong các bài vi³ t ti³ ng Vi³ t đã đ³ c các chuyên viên ch³ nghĩa gi³ i đáp, có th³ do kinh nghi³ m ngh³ nghi³ p, có th³ h³ căn c³ vào tài li³ u, tuy ch³ a đ³ y đ³ nh³ ng cũng đã giúp cho chúng tôi r³ t nhi³ u đ³ i u h³ u ích. Có nh³ ng l³ i r³ t khó ch³ a do thói quen đ³ a ph³ ng, nh³ ng có nh³ ng l³ i r³ t thông th³ ng n³ u ng³ i vi³ t chú ý m³ t t³ y, ch³ u khó đ³ c l³ i thì có th³ tránh đ³ c và s³ a đ³ c, t³ c là tác gi³ đã tôn tr³ ng đ³ c gi³ r³ i đ³ y, tôi xin ghi l³ i đ³ tùy nghi.

Đ³ i u chính y³ u tôi mu³ n nói trong bài vi³ t này là m³ n câu chuy³ n “cái d³ u ph³ y” đ³ ph³ t vào đ³ ít nh³ ng ai khi th³ y “danh t³ m³ i” XHCN là v³ l³ y mà dùng. “Th³ y sang b³ t quàng làm h³ ” đã là đ³ i u đáng chán, ch³ nghĩa XHCN không sang, ch³ ng sáng mà t³ i mò, có khi l³ i l³ n lèo v³ y mà m³ t s³ báo chí và x³ ng ngôn viên các đài phát thanh h³ i ngo³ i c³ nh³ n là bà con! Thu em h³ i quá!

Đ³ a, thôi thì m³ y ng³ i này th³ y ngôn ng³ XHCN đo-đ³ thì cũng ráng làm theo cho có v³ đ³ đ³ ít m³ t t³ y, nh³ ng còn nh³ ng ng³ i anh em tôi, đ³ ng đ³ i tôi, nh³ ng ng³ i g³ c lính thì hà c³ chi mà d³ i nh³ ng th³ b³ n h³ i này! Th³ t là ng³ a tai, chói m³ t khi các đ³ ng đ³ i c³ a tôi nói và vi³ t ngôn ng³ th³ t³ này. Có ông còn c³ bào ch³ a r³ ng vì ³ tù lâu nên quen m³ t r³ i!

Nguy hi³ m là ³ ch³ này đây, “c³ i t³ o” lâu ngày chuy³ n sai trái cũng th³ y quen quen!.

Ch³ ng ph³ i tôi c³ c đoan, cái gì d³ i nh³ VC là chê đ³ u, th³ c ra cái gì c³ a h³ hay thì mình ph³ i công nh³ n ch³ , thí d³ nh³ ch³ “c³ i t³ o”. R³ t nhi³ u v³ chê ch³ “c³ i t³ o” mà t³ nh³ n mình là “tù”, đó là quy³ n c³ a quý v³ , riêng tôi “tù” là ph³ i đi v³ i “t³ i”, c³ th³ gi³ i này đ³ u b³ tù k³ ph³ m t³ i,

tôi đâu có tí gì cả nên không nhận là tù, mà là bò “cái tởm”. Tù có thời gian 1 ngày đến 1 tháng, còn “cái tởm” là không hạn định, xin kể câu chuyện vui mà chúng ta đã nghe nhiều lần:

“Ba nhà lãnh đạo Pháp, Mĩ, Liên Xô đi dạo phố Bombay, xem thú bò, nghe bà đàn bò nghênh ngang giữa đường, TT Pháp xin bà nghe tiếng sủa bò thì tiếng “La vache qui rit”. Bà cười. TT Mĩ năn nỉ bà tránh ra sủa cho nhiều dollars, bà giở thói cao-bà ỉn ghênh ỉn. Tiếng bú thì Nga ghé tai nói nhảm, đàn bò té đái vãi cả tởm té chẩy bán sủa bán chửa. TT Pháp, Mĩ quá đỗi ngạc nhiên hỏi lý do, Nga bảo: “Thật nhất tôi nói tiếng súc vật, thì hai tôi bà o chúng tránh ra, nếu không thì tôi cho đi cái tởm”.

Vậy thì XHCN dùng chữ “cái tởm” để vẽ chúng ta là “hay” lắm đấy. Cũng có nhiều bác thanh minh rằng chữ này chữ nó có trong từ điển, đâu phải là của VC. Tôi hoàn toàn đồng ý, thí dụ như những chữ “tỉp cùn”, “đăng ký” “thần thốn” “khốn trùng” v.v.. có trong từ điển những thì VNCH chúng ta không dùng, hoặc chữ dùng vào những trường hợp chính xác mà thôi, nay nó xuất hiện từ từ theo XHCN mà các bạn lại theo đuôi thì chán lắm đấy. Tóm thông cảm, những còn những cái quá sai, quá ngớ cẩu ỉn lèo lèo..mà cũng nhảm mồm làm theo là sao?

Nghe VC than “thieu đối” là hỏi ngoi ào ào quyên góp dollars để cứu tí “thieu đối” ư? Chữ thiếu tiếng Việt gì cả! Báo chí trong nước loan tin nhiều xe hỏi đến nhau “liên hoàn” trên xa lộ, nghe hoàn-hoàn là các bác chữ “hoàn” theo! Sai hoàn toàn, khi nào xe trước tiên vòng quay đầu lại đến vào đít xe sau cùng thì mới gọi là liên hoàn. Thì sao không dùng chữ “liên tiếp”? Chữ thì Beckham “vào bóng bóng giỡm giỡm” là cái quái gì vậy? Giỡm là giỡm giỡm còn giỡm thì là “đồ”. Có thể thôi mà cũng bày đặt sáng tạo đến cao trí tuệ!

Khó quá đi thôi, chuyện của “người ta” thì kể chúng, không nên xen vào nội bộ của họ, còn chúng ta, những quân nhân VNCH thì hãy tránh xa chữ nghĩa XHCN đi. Nói hoài nói mãi thì các anh lại bảo tôi nói nhiều, đàn ông mà sao lắm mồm lắm miệng? Những không nói, không nhảm nhảm nhau để giữ gìn tiếng Việt cho trong sáng thì thật buồn. Một nước là một đất nước, danh ngôn của TT Thiệu, đã mang kiếp lưu vong thì nên CS, chứ còn một chút tiếng Việt để như đồ thừa thừa mà chữ tiếng người cho chữ nghĩa VC xâm lăng nữa thì thật lãng nhách.

Tôi xin trích một vài đoạn văn “tỉ c-tác” trong các tác phẩm mà tác giả là giới lính với cấp bậc cao cao để mọi huynh đệ thán phục nhé:

1/ Ta phải dùng hĩa lĩa xa bĩa súng SKZ57 và 2 cây đũa liên 30 bĩa nhĩa chĩa đũa VC đang có mĩa tĩa trên cao đũa tĩa pĩa cĩa nĩa vào.Tôi đũa nhĩa Đũa vĩa nĩa pĩa cĩa nhĩa chĩa hĩa lĩa cĩa trên cao cĩa đũa chĩa bĩa 2 cây SKZ 57 ...(trích nguyên văn trong bài Nghiĩ pĩa Lĩnh)

“Khĩa nhĩa chĩa” có hay không có trong tĩa đũa nĩa nhĩa Viĩa tĩa tôi không cĩa nĩa biĩa tĩa mà chĩa biĩa tĩa nó chĩa xuĩa tĩa hiĩa nĩa trong nĩa cĩa sau 30/4/75, vĩa y mà đũa bàn(g) đang là tĩa nĩa nĩa CS hĩa i ngoĩa i lĩa i vĩa lĩa y mà dùng thì cam đũa mĩa thĩa tĩa! Tĩa nhĩa Viĩa tĩa Nam Cĩa nhĩa Hòa thiĩa u gĩa chĩa hay thay cho chĩa “khĩa nhĩa chĩa” chĩa tĩa tĩa này.

2/Đũa mĩa y tĩa nhĩa đũa nhĩa hĩa rĩa i mà chĩa a có trĩa cĩa thẳng đũa tĩa i thĩa nhĩa nhĩa nhĩa anh em bĩa thĩa nhĩa đang rĩa la cùng nhĩa nhĩa poncho bĩa cĩa thĩa đang căng đũa nĩa lên vì sĩa cĩa nóng mà tôi bĩa cĩa xúc. (trích Hĩa Lào).

Đũa nĩa văn thĩa tĩa đũa và hay đũa đũa nĩa tĩa mĩa tĩa tình trĩa nhĩa đau lòng, bi thĩa mĩa cĩa lĩa nhĩa trĩa nĩa trong cuĩa cĩa chiĩa nĩa vĩa y mà tác giĩa nĩa đũa 2 chĩa VC vào làm đau lòng lĩa nhĩa VNCH! Có biĩa tĩa bao nhiũ nhĩa ngĩa nhĩa hay đũa tác giĩa biĩa uĩa lĩa cĩa mĩa xúc, thí đũa nhĩa : bĩa cĩa mĩa nhĩa, khó chĩa uĩa, phiĩa nĩa hà, lĩa nĩa cĩa nĩa, áy nĩa y, giĩa nĩa đũa, lo âu, đau đũa nĩa quá, muĩa nĩa vĩa ngĩa tĩa cĩa, muĩa nĩa chĩa i thĩa, muĩa nĩa nĩa i đũa nhĩa và tĩa cĩa-tĩa cĩa mĩa tĩa chĩa tĩa là là là..Đ.M. Có biĩa tĩa bao nhiũ nhĩa chĩa đũa dùng, vĩa y mà bĩa nĩa viĩa tĩa trong tác phĩa mĩa cĩa a bĩa nĩa 2 chĩa “bĩa cĩa xúc” khiĩa nĩa tôi cũũ muĩa nĩa “bĩa cĩa xĩa cĩa” theo. Xin lĩa i các đũa i “bĩa” nha.